

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 703/2020
21.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парничном поступку тужиоца ТЗР АА ..., чији је пуномоћник Јелена Дојчиновић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., ради дуга, решавајући сукоб стварне надлежности између Привредног суда у Лесковцу и Другог основног суда у Београду, на седници одржаној дана 21.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно и месно је **НАДЛЕЖАН** Други основни суд у Београду.

Образложење

Тужилац је дана 05.09.2018. године поднео тужбу Привредном суду у Лесковцу против Предузећа за пољопривредну производњу и спољну и унутрашњу трговину „ВВ“ доо ..., ради исплате потраживања у висини од 1.400.000,00 динара са законском затезном каматом, почев од дана 20.02.2011. године до коначне исплате. Решењем Агенције за привредне регистре БДСЛ 1843/2020 од 18.03.2020. године, привредно друштво „ВВ“ доо ... је брисано из регистра привредних субјеката услед покретања принудне ликвидације. Привредни суд у Лесковцу је дана 19.06.2020. године донео решење П 606/2018 којим је утврдио прекид поступка због престанка постојања туженог услед брисања из регистра привредних субјеката.

Након што је тужилац, поднеском од 07.07.2020. године, тражио да се парнични поступак настави према туженој ББ из ..., као контролном члану привредног друштва „ВВ“ доо ..., Привредни суд у Лесковцу је донео решење П 606/18 од 07.08.2020. године којим је наставио поступак у овој правној ствари, огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом спору и предмет уступио Другом основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

Други основни суд у Београду није прихватио стварну надлежност, па је списе уз пропратни акт П 3882/20 од 08.12.2020. године доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/2015, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 – УС, 87/18, 88/18 –

УС) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступу ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020 – у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету надлежан Други основни суд у Београду.

Одредбама члана 545. став 2. Закона о привредним друштвима („Сл. гласник РС“ бр. 36/2011, 99/2011, 83/2014 – др. закон, 5/2015, 44/2018, 95/2018 и 91/2019), прописано је да командитори, чланови друштва са ограниченом одговорношћу и акционари акционарског друштва одговарају солидарно за обавезе друштва у ликвидацији и након брисања друштва из регистра привредних субјеката, до висине примљеног износа из ликвидационог остатка.

Одредбама члана 548. став 1. Закона о привредним друштвима прописано је да имовина брисаног друштва постаје имовина чланова друштва у сразмери са њиховим уделима у капиталу друштва, а у случају ортачког друштва које нема капитал расподељује се на једнаке делове између ортака. Ставом 3. истог члана Закона предвиђено је да након брисања друштва из регистра привредних субјеката, чланови брисаног друштва одговарају за обавезе друштва у складу са одредбама члана 545. овог закона о одговорности чланова друштва у случају ликвидације. Изузетно од става 3. овог члана, контролни члан друштва са ограниченом одговорношћу и контролни акционар акционарског друштва одговара неограничено солидарно за обавезе друштва и након брисања друштва из регистра.

Према члану 22. став 2. Закона о уређењу судова, основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан други суд.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице, ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Одредбом члана 25. став 1. тач. 3 Закона о уређењу судова, прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима који произлазе из примене Закона о привредним друштвима или примене других прописа о организацији и статусу привредних субјеката, као и у споровима о примени прописа о приватизацији и хартијама од вредности.

Анализирајући наведене одредбе, а посебно одредбу члана 25. став 1. тач. 3 Закона о уређењу судова у светлу постављеног тужбеног захтева, суд је сматрао да је у овој правној ствари надлежан Други основни суд у Београду, с обзиром да се не ради о спору који је проистекао из примене Закона о привредним друштвима или других прописа о организацији или статусу привредних субјеката (статусном спору), нити је у питању спор о примени прописа о приватизацији и хартијама од вредности, у ком случају би сагласно члану 25. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова постојала надлежност привредног суда.

На основу члана 22. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић